

samt indførelsen fra samme tidspunkt af en særlig feriegodtgørelse på 1 pct. Disse forhøjelser kunne ikke tages i betragtning ved udarbejdelsen af forrige års finanslovsforslag.

For folkeskolens og folkekirken vedkommende udviser lønningskontoen en stigning på henholdsvis 105 mill. kr. og ca. 10,3 mill. kr. En del af denne stigning for folkeskolen skyldes ydelse af tillæg som nævnt ovenfor vedrørende statstjenestemændene, medens den resterende del forklares dels af en forventet forøgelse af antallet af lærere, dels af en lovhjemlet overførelse af visse udgifter fra skolefondene til lønningskontoen. Det bemærkes, at der ved finanslovsforslagets udarbejdelse som hidtil er regnet med 85 pct. statsrefusion af folkeskolens lønningsudgifter. Stigningen i folkekirken lønninger skyldes ydelsen af bestillingstillæg, som med finansudvalgets tilslutning er bevilget til folkekirken præster efter samme retningslinjer som for andre akademiske tjenestemænd.

Honorarerne er som i tidligere år opgjort på grundlag af honorarskemaerne i finanslovsforslagets anmærkninger under medtagelse dels af grundbeløbsforhøjelsen på 15 pct. og dels af det til grund for budgetteringen liggende tillæg på 128 pct. af grundbeløbene. Det samlede grundbeløb (inkl. 15 pct. forhøjelsen) udgør ca. 12.477.000 kr., en stigning på ca. 1.651.000 kr. i forhold til forrige år. Det nævnte grundbeløb fordeler sig med ca. 9.287.000 kr. til tjenestemænd og ca. 3.190.000 kr. til ikke-tjenestemænd, en stigning i forhold til sidste år på ca. 1.246.000 kr. for tjenestemænd og ca. 405.000 kr. for ikke-tjenestemænd. Når bortses fra 15 pct. forhøjelsen af grundbeløbene, andrager det samlede grundbeløb ca. 10.850.000 kr., det vil sige en stigning på ca. 540.000 kr.

Kontoen for særlige ydelser viser en stigning på ca. 64 mill. kr. Af denne stigning skyldes ca. 13 mill. kr. dyrtidsregulering af betalingen for overarbejde, mistede fridage, nattjeneste og tjeneste på søn- og helligdage, men hovedparten af merudgiften hidrører fra specielle tillægsordninger inden for enkelte styrelser. Gennemførelsen af en særlig tillægsordning for militære tjenestemænd er således budgetteret til en merudgift på ca. 24 mill. kr. under forsvarsministeriet, og overtimebetalingen ved statsskoler og statsseminarier er steget med ca. 10 mill. kr. En vis del af merudgiften er dog ikke af reel karakter, men fremkommer ved overgangen til standardkontoplan, hvilket for postvæsenets vedkommende har betydet, at kontoen for særlige ydelser er blevet belastet med ca. 11 mill. kr.

Kontoen vederlag én gang for alle viser en stigning på ca. 1,1 mill. kr. Dette er procentvis en meget stor stigning i forhold til forrige års finanslovsforslag, men der er dog ikke tale om nogen væsentlig reel udgiftsstigning, idet statsbanerne og finansministeriet, hvor stigningerne er størst, ved udarbejdelsen af det nye finanslovsforslag har taget hensyn til, at der dels ved ændringsforslag til det tidligere finanslovsforslag og dels ved tillægsbevilling er sket forhøjelse af de oprindeligt budgetterede beløb.

På medhjælpskontoen er der en stigning på ca. 383 mill. kr. Herved halvdelen af denne stigning er dog ikke af reel karakter, men opstår i forbindelse med overgangen til standardkontoplan, der har medført, at der på medhjælpskontoen i en lang række statsvirksomheder nu ikke alene konteres månedslønninger, men også lønninger til arbejdskraft på time- og ugeløn. Af den resterende del af stigningen skyldes ca. 100 mill. kr. den generelle lønstigning, og et beløb af omtrent samme størrelse fremkommer ved en forøgelse af personalet. Udvidelser er navnlig sket inden for undervisningsvæsenet, den grønlandske administration og politivæsenet.

Pensionsudgifterne udviser for den egentlige statsstyrelse en stigning på ca. 23,3 mill. kr. — for folkeskolen og folkekirken henholdsvis 9 mill. kr. og 84.000 kr. Forøgelsen skyldes dyrtidsreguleringen og mindre bevægelser i antallet af pensionister.

En sammenligning mellem finanslovsforslagene for 1962-63 og 1963-64 viser en stigning i statens udgifter til lønninger m. v. på i alt 717 mill. kr., hvoraf dog en væsentlig del skyldes ændrede retningslinjer ved budgettets udarbejdelse og konteringsmæssige omlægninger. Stigningen i lønniveauet kan ikke antages at udgøre mere end ca. 6 pct., hvoraf den overvejende del beror på dyrtidsregulering efter pristallet.

Endelig har man udarbejdet en oversigt over udgifterne til faste og midlertidige understøttelser.